

ביום ח' 25.7.68 בא אצלי סולצברגר, מנ.י.ט. נשגשחי אתו בארץ לפני כמה שנים.

- מיד אחרי היכנסי למלון פה טלמן לי שז"ר. עוד ביום ו' ידעתי שהוא נסע לחיפה. כשאסרתי לו שלא ענה על שאלתי אם עזב ועידת הליברלים כמחאה על מבחגי השחמט מחשובה. אסרתי - זוהי חשובה. גט הוא בא הנה לכחוב זכרונות. הוא מסכים אחי שאיש המעורב בעצמו בפרק היסטוריה לא צריך לכחוב היסטוריה אלא זכרונות.

7.8.68, יום ד'

בבוקר בא אצלי אבא חושי. יש מחסור פועלים בחיפה. עובדים פה כעשרים אלף פועלים ערבים. אינם גרים בחיפה. עולים לא באים מחוטר דירה, לעולה מארה"ב דרוסה דירה של לפחות 4 חדרים (48.000 ל"י) לזוג מקומי הוא בונה חדר וחצי. האוניברסיטה פה גדולה. שוחחנו כשעה. סיפר זכרונות על השה"צ, לדבריו יערי לא היה שמאלי, אבל נגרר אחר חבריו. גם חזן לא. היה בעיקר יהודי.

14.8.68, יום ד'

ביקרהי הבוקר במשפחת בן הרוש. לא יאומן כי יסופר, אם לעשרים ילדים חיים - אשה יפה ונראית צעירה (היא בת 45), וגט הוא איש יפה כן 48, אבל נראה יותר צעיר. היו שם כל הילדים מלבד שניים - שהם בצבא. יש להם כבר 8 נכדים. עד כטה שידוע לי אין משפחה כזו בהיסטוריה שלנו ואולי לא בעולט. הוא מתאונן שאין לו עבודה קבועה. דירה מתאימה יש לו - 9 חדרים, אבל הוא פועל יומי עכשיו. לפי דבריו נחוצים לו לקיט 2000 ל"י לחודש. אחקש עס חושי, מנהל החשטל, שיקבל אותו לפועל קבוע. זה לא יפתור כל הבעיות שלו.